

Cimera Mundial sobre Desenvolupament Social

Precisament aquest any l'Organització de les Nacions Unides (ONU) celebra el seu 50è aniversari. Ens trobem en un moment de balanç i anàlisi del paper que aquesta organització ha tingut en el concert internacional, principalment per a poder definir la seva funció actual i possiblement futura; molts són els autors que ho fan.

Durant aquests cinquanta anys la realitat internacional ha sofert moltes transformacions. Des de l'any 1945, data del final de la Segona Guerra Mundial i de la creació de l'ONU, precisament com a conseqüència d'aquella i amb l'objectiu d'assentar unes bases de seguretat i cooperació en les relacions internacionals i de defensa dels Drets Humans (recordem la Declaració del 1948), la situació mundial i el nivell de vida de les persones han canviat molt. Podem afirmar que s'han produït avenços humans sense precedents: augment de l'esperança de vida en néixer, disminució de la mortalitat infantil, augment del nivell educacional, millores en la nutrició, espectaculars avenços en matèria de tecnologia, la revolució de la informàtica —amb els conseqüents canvis de mentalitat i de forma de viure de la gent—, entre la meitat i tres quartes parts de la humanitat viuen en règims polítics més o menys democràtics, la veu i el paper de la dona al món es comença a tenir en compte,... Però, malauradament, tenim una altra cara de la mateixa moneda, la negativa, la que ens porta a qüestionar el funcionament actual de l'organització de les relacions humanes des de tots els punts de vista: polític, econòmic i social, a nivell local, nacional i, per extensió —però molt important, potser fonamental—, a nivell internacional. La realitat és que vivim en un món la cinquena part de la població del qual va a dormir amb gana, on es produeixen molts contrastos: les desigualtats entre els rics i els pobres (ja siguin països o persones) s'accentua progressivament; on s'ha arribat a la necessitat de buscar un nou paradigma de desenvolupament humà, que sigui sostenible, és a dir, que afavoreixi a les persones i respecti el medi ambient, punt fonamental per a la supervivència de les generacions presents i futures. S'han de prendre mesures, i algunes d'elles s'han de portar a terme a nivell internacional; d'aquí la necessitat d'un fòrum com l'ONU, de trobada i discussió, on els principals actors internacionals, els Estats, tenen la possibilitat d'arribar a acords i mesures concretes.

Des d'aquesta perspectiva, l'ONU celebra una sèrie de conferències internacionals amb l'objectiu comú d'establir bases sòlides per a una nova societat i arribar a un desenvolupament social sostenible. Aquestes trobades són les següents: la Cimera de la Infància (1990); la Conferència sobre Medi Ambient i Desenvolupament (1992); la Conferència Mundial de Drets Humans (1993); la Conferència Global sobre Desenvolupament Sostenible dels Estats en Vies de Desenvolupament de les Illes Petites (1994); la Conferència Internacional sobre Població i Desenvolupament (1994); la Cimera Mundial sobre Desenvolupament Social, motiu d'aquest monogràfic, que s'ha celebrat a Copenhaguen el març d'aquest any; la Conferència Mundial sobre la Dona, que es desenvoluparà el setembre a Beijing i la Conferència sobre Assentaments Humans o Habitat II que es portarà a terme el 1996.

Dins d'aquest marc, el present *ACIDOB* vol ser una contribució a la celebració del 50è aniversari de l'ONU i un punt d'informació d'una de les trobades, la de la Cimera Mundial sobre Desenvolupament Social. Ja ho va ser en les passades conferències sobre medi ambient, celebrada a Rio de Janeiro, i de població, al Caire. I espera continuar sent-ho de les properes. D'aquesta manera es vol destacar la importància que té una organització com l'ONU, referència obligada pel difícil procés de construcció d'una societat internacional justa i solidària.